

mig, der ikke vilde komme. Havde man ønsket videre Forhandling, havde man selvfølgelig ladet mig det vide, og saa skulde jeg have været parat. Saa siger det ærede Medlem videre: „I Udvalget ytrede ganske vist Ministeren sig om de forskellige Henstillinger, uden at jeg dog kan sige, at man fik Indtryk af, at der var en bestemt Opfattelse, undtagen paa et Punkt, og det var angaaende Forfremmelserne. Netop det finder man nu ikke i det foreliggende Lovforslag, hvorimod de Herrer ville finde i Udtalelserne fra Kommissionen, at den ikke er ganske enig med Ministeren om Spørgsmaalet, derfor er det vel ogsaa udeladt her“. Det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at jeg sagde dette om Forfremmelsesraadets Sammensætning, om, hvad der skulde være hemmeligt eller ikke. Ja, jeg var endog ogsaa ret tilbøjelig til at mene, at der med den absolutte Hemmeligholdelse maaste var forbundet større Ulemper. Jeg udtalte, at der var Bansevælgigheder ved den Sag. Men naar der er blevet nedsat en Kommission af militære sagkyndige, og de, som særlig have med de Sager at gøre, saa bestemt holde paa en Opfattelse, der er forskellig fra min, tiltror jeg mig virkelig ikke selv en saadan Ufejlsbarlighed, at jeg mod deres Vilje skulde ønske at sætte min Vilje igennem. Det ærede Medlem siger saa videre: „Da Ministeren havde talt, var der ingen anden, der fik Lejlighed til at replicere, og dermed var den mundtlige Forhandling færdig“. Ja, jeg synes dog, jeg hørte det ærede Medlems Stemme, og maaste ogsaa flere andre i Udvalget have hørt den, det kan derfor næppe have været det ærede Medlem, som ikke fik Lov til at replicere, og jeg gentager, at da han havde repliceret, var jeg villig til at blive ved. Men der var saa vistnok flere af Udvalgets Medlemmer, der skulde deltage i et andet Udvalgs Forhandlinger paa den Tid, saa der blev ikke Lejlighed til yderligere Forhandling, og det synes mig derfor at være et temmelig uretfærdigt Overfald, man har rettet paa mig med Hensyn til Forhandlingen i Udvalget. Derefter siger det ærede Medlem: „Dernæst tilstillede vi skriftlig Marineministeriet forskellige Spørgsmaal“ o. s. v. Ved „der næst“ menes vel ikke efter den Tid, thi saa passer det ikke. Denne Forhandling fandt som sagt Sted i Udvalget den 30te Marts, og disse Skrivelser fik jeg i December Maaned. Dette „dernæst“ kan altsaa ikke have Hensyn til Tiden, det maa have en anden Betydning. Saa hedder det: „Der var 8 Spørgsmaal, vi fik skriftligt Svar paa, det er fuldstændig rigtigt. Saa fremkom vi

med en Henstilling: „Udvalget udbeder sig derhos enten skriftlig eller gennem mundtlig Forhandling med Marineministeren Oplysning om, hvilke Opgaver Ministeren anser det for sandsynligt, at Flaaden vil saa at sige under mødende Krigsforhold, hvilket Stikmateriel, foruden Torpedo- og Patrouillebaade, det anses fornødent at anvende til Njøbenhavns Forsvar mod Søiden, hvilke Skibe der anses egnede til at optage Kampen uden for Drefund, henset til, at bestående Støttestruer ikke foresindes, samt hvilke ikke til egentlig Krigsbrug egnede Skibe der findes eller anses fornødne til Øvelser, Opmaalings-, Stations-, Inspektions-, i Handelsens eller anden civil Tjeneste.“ Det var mange Tjenester. Det ærede Medlem fortsætter saa, at paa denne Forepørgsel fik vi fra Marineministeriet skriftligt Svar om, at de opstillede specielle Spørgsmaal ønskede man at bevare „gennem mundtlig Forhandling med det ærede Udvalg“. Det ærede Medlem har ikke Ret i, at jeg ikke har villet give en saadan mundtlig Besvarelse. Jeg omtalte netop dette Punkt i Udvalget. Det ærede Medlem vilde da vel ikke, at jeg skulde meddele dette skriftlig. Mit Svar var ganske vist kun kort, men det var ogsaa først ved Slutningen af Mødet muligt for mig at komme til at svare. Jeg gentager, at det er ikke min Skyld, at Svaret ikke blev længere, og siden har der ikke været nogen mundtlig Konference med Udvalget. Jeg gad nok vide, hvorledes jeg skulde saa Lejlighed til at gøre Udvalget yderligere Meddelelser, naar det ikke selv udtalte Ønsket derom. Det er derfor ikke berettiget, naar det ærede Medlem beklager, at Udvalget ikke har faaet noget Svar eller mundtlig Forklaring angaaende dette Spørgsmaal. Har det ærede Medlem efter sin Mening ikke faaet tilstrækkelig mundtlig Forhandling om det, havde det dog været naturligt, om han havde henvendt sig til Udvalgets Formand og bedt ham om at tilvejebringe en saadan yderligere Konference, thi saa var den jo kommen, og det ærede Medlem har derfor ikke Ret til at udtale denne Beklagelse.

Det ærede Medlem talte dernæst noget om en Bjece, men da jeg ikke har haft det allermindeste med den Bjece at gøre, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Det ærede Medlem siger dernæst: „I de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger udtaler Ministeriet, at Øvelsesfløjen særlig til Anvendelse ved det faste Personels Opdragelse og Uddannelse ere Skibe, der ere og paa Grund af Forholdene endnu i nærmere Tider maa vedblive at være af en saadan Art, at de